

Biedroneczka

GAZETKA PRZEDSZKOŁA NR 5
W ŻORACH

OPRACOWAŁA: Monika Góra
Dorota Jakubowska
Edyta Jucha
Katarzyna Siwiak

Kodeks przedszkolaka- tworzenie przez dzieci, przy pomocy nauczyciela, zbioru zasad i norm postępowania obowiązujących w przedszkolu

Dzień Przedszkolaka - podkreślenie wagi przedszkola w rozwoju i edukacji dzieci, czerpanie radości przez dzieci z bycia przedszkolakiem

11 listopada-zapoznanie dzieci z godłem Polski, hymnem państwowym oraz barwami narodowymi – rozumienie ich znaczenia dla tożsamości narodowej

Myje często ręce bo o swoje zdrowie dbam! - zajęcia mające na celu uświadamianie dzieciom konieczności częstego mycia rąk w celu uniknięcia roznoszenia wirusów oraz bakterii

Trzymam dystans - uświadamianie dzieci o konieczności utrzymywania dystansu społecznego w grupie przedszkolnej oraz poza nią

Numer 112 każdy zna kto kłopoty spore ma- przeprowadzenie zajęć mających na celu zapoznanie dzieci z numerami alarmowymi

Stop! Światło czerwone!- przeprowadzenie zajęć mających na celu uświadomienie dzieciom zagrożeń płynących z poruszania się po ulicy oraz chodniku oraz w trakcie jazdy samochodem.

BohaterOn- wyślij kartkę do powstańca- ogólnopolska kampania o tematyce historycznej.

Nakarm Azorka, pomóż Mruczkowi- zbiórka karmy dla zwierząt przebywających pod opieką żorskiego schroniska.

JESIENNE OPOWIADANIA

LOGOPEDYCZNE

Dary jesieni

Dzisiaj pojechaliśmy (naśladujemy warkot silnika, motorek -wargi wprawiamy w ruch) do wujka Andrzeja, który ma ogromny sad. W sadzie rosną różne drzewa owocowe: grusze, jabłonie i śliwki. Wujek dla każdego z nas dał mały pękaty koszyk (nadymamy mocno policzki), żebyśmy mogli pomagać w zbiorze owoców. Najpierw zbieraliśmy fioletowe śliwki, z twardymi pestkami (przy otwartej buzi, przyciskamy język do podniebienia).

Ja jestem wyższa, zbierałam więc owoce rosnące na górnych gałęziach (łapiemy zębami górną wargę), a Kajtek i Leon, którzy są jeszcze mali, zrywali śliwki na dole (łapiemy zębami dolną wargę). Później zbieraliśmy złociste gruszki, pełne słodkiego soku (oblizujemy usta). Na koniec wujek Andrzej zaprowadził nas w miejsce, gdzie rosły jabłonie.

Wujek wspiął się na drabinę (przy otwartej buzi język przesuwamy od górnych zębów ku tyłowi) i zerwał dojrzałe, rumiane owoce. Okrągłe, czerwone jabłka (robimy językiem ruch kolisty wewnątrz buzi) szybko zapełniły kolejny koszyk. Cieszymy się, bo owoce są smaczne i zdrowe (oblizujemy się). Zwłaszcza jesienią dostarczą nam dużo witamin.

Na koniec wujek Andrzej zrobił nam prawdziwą niespodziankę: każdy z nas –w nagrodę za pomoc -mógł pojeździć na małym kucyku (kląskamy jak koniki)

Wyprawa w góry

Kubuś Puchatek i Prosiaczek wybrali się na wycieczkę w góry. Wspinali się pod górę (język przesuwają się od górnych zębów po podniebieniu w tył), podziwiając jesienny krajobraz. Kiedy znaleźli się na górze ciekawie rozglądali się na boki (wahadełko –językiem dotykamy na zmianę kącików ust). Wspinaczka trochę ich zmęczyła, więc usiedli opierając się o kamień (opieramy czubek języka o dolne zęby i wypychamy go). Posłuchaj jakie echo – zawołał Kubuś Puchatek do Prosiaczka. Faktycznie, jeszcze długo jak skończył wołać, słychać było echo. –Eeeeechooooo!!! –zawołał Prosiaczek. Przyjaciele wykrzykiwali na zmianę kolejne słowa, a w dali odpowiadało im coraz bardziej cichnące echo (na wydechu wymawiamy kolejno przedłużone samogłoski: aaaa..., eeee....., ooo..., uuu..., iii..., yyy...).

Po krótkim odpoczynku (wdychamy głęboko powietrze i powoli wypuszczamy, kilka razy), Prosiaczek i Kubuś Puchatek ruszyli z powrotem. Droga z góry wiła się jak wstążka (językiem przesuwamy po dolnej i górnej wardze). Raz była tak wąska, że musieli iść jeden za drugim (usta ściągamy w dzióbek, wsuwamy do przodu), a raz szeroka (rozciągamy wargi w uśmiechu). Musieli też przejść po starej kładce. W niektórych miejscach trzeba było bardzo uważać na dziury, ale miś i Prosiaczek sprytnie je przeskakiwali (język przeskakuje z zębka na ząbek). W końcu znaleźli się w dolinie (język leży na dnie jamy ustnej), gdzie pasło się mnóstwo owiec. Był też wielki baran, który miał skrzycone rogi (językiem wykonujemy kolisty ruch po wewnętrznej powierzchni policzków, po obu stronach).

Kubuś Puchatek i Prosiaczek próbowali policzyć owce, ale było ich zbyt dużo (liczymy ząbki –przesuwamy językiem kolejno po zębach górnych i dolnych). Wędrówka po górach bardzo ich zmęczyła, więc po powrocie do domu szybko zasnęli (chrapiemy).

CZYM JEST BAJKOTERAPIA?

Jest metodą, która poprzez wykorzystanie bajek uczy, jak radzić sobie z różnorodnymi problemami. Bajka terapeutyczna to utwór, w którym świat jest widziany z dziecięcej perspektywy.

Celem bajek terapeutycznych, opierających się zawsze na założeniach określonego kierunku psychoterapeutycznego, jest uspokojenie, zredukowanie problemów emocjonalnych i wspieranie we wzroście osobistym. Adresowane są do dzieci, głównie powyżej trzeciego roku życia. W wychowaniu przedszkolnym można wykorzystać następujące rodzaje bajek terapeutycznych:

✓ **Bajki relaksacyjne**- ich głównym celem jest uspokojenie dzieci. Bajka relaksacyjna posługuje się wizualizacją w celu wywołania odprężenia i uspokojenia. Akcja takiej bajki toczy się w miejscu dobrze znanym, opisywanym jako spokojne, przyjazne i bezpieczne. Bajka powinna być krótka, trwać 3- 7 minut. Powinny w niej występować specyficzne wydarzenia, które związane są z piciem wody ze źródła, kąpielą pod wodospadem, lataniem. Wydarzeniom tym przypisuje się silne działanie oczyszczające, uwalniające od napięć i innych negatywnych emocji. Przed opowiadaniem bajki osoba prowadząca wprowadza dzieci w stan rozluźnienia.

✓ **Bajki psychoedukacyjne**- mają na celu wprowadzenie zmian w zachowaniu dziecka. Powinny mówić o emocjach, jakie wywołają konkretne sytuacje, w taki sposób, aby rozwijały świadomość emocjonalną. Można się nimi posługiwać, gdy pojawi się konkretny problem, który trzeba rozwiązać. Należy tak dobierać bajkę, aby jej bohater miał problem podobny do tego, jaki przeżywa dziecko. Opowieść powinna także dawać wzory zachowań prowadzących do rozwiązania tego problemu. Po przeczytaniu bajki należy zachęcić dzieci do uzewnętrzniania emocji, porozmawiania o tym, co czuli bohaterowie. W ten sposób poprzez świat bajkowy zdobywają one doświadczenia, uczą się, jakie wzory zachowań należy stosować, rozszerzają swoją samoświadomość, uczą się zachowania w sytuacji trudnej.

✓ **Bajki psychoterapeutyczne**- Celem bajek psychoterapeutycznych jest redukcja lęku, powstałego w wyniku negatywnego doświadczenia, niewłaściwej stymulacji wyobraźni lub niezaspokojonych potrzeb. Treść bajki będzie zatem koncentrowała się wokół lękowego problemu. W bajce, która ma zredukować lęk, należy skoncentrować się na stworzeniu atmosfery ciepła, bezpieczeństwa, którą zapewniają postacie tam występujące, oraz poczucia, że jeden z bohaterów będzie zawsze blisko, gotowy do pomocy.

BAJKA O NIECHĘCI DO SPRZĄTANIA

Basia bardzo nie lubiła sprzątać swojego pokoju. Do czasu, gdy we śnie odwiedziła ją pewna królowna. Chcesz wiedzieć co się wtedy zmieniło?

– Basiu, znowu nie sprzątnęłaś swego pokoju. Już nie mam siły powtarzać. Nie wyjdziemy do cioci Zosi dopóki nie sprzątniesz.

Basia nie słuchała już drugiego zdania. Była myślami gdzieś daleko, w jakiejś Krainie Smutasów. Spuściła głowę i zaczęła płakać. „Znowu ja jestem winna. Znowu ja”.

– Słyszysz mnie, Basiu? – wyrwała ją z zamyślenia mama. Idź do swego pokoju. Tata wrócił z pracy i Basia została w domu. Mama sama wybrała się do cioci Zosi. Dziewczynka miała sprzątnąć w swoim pokoju do czasu powrotu mamy. Zapłakana położyła się na dywanik i zasnęła. Puk, puk, ktoś zapukał do drzwi. Do pokoju weszła królowna, chyba królowna Śnieżka. Miała dziwnie znajome oczy i uśmiech cioci Zosi. Wyglądała jakby czegoś szukała. Błądziła wzrokiem po bałaganie Basi.

– Zgubiła pani coś? – zapytała Basia. – Trochę tu bałagan. Nie zdążyłam sprzątnąć. Czy może pani chwilę zaczekać, sprzątnę i poszukamy razem. Jeżeli to nie będzie igła lub szpileczka, to znajdziemy – ku swojemu zdziwieniu zażartowała Basia, ale królowna, jak to królowna, uśmiechnęła się po królewsku. Jak mogła nie zauważyć tego Basia, nowa znajoma trzymała w ręce worki do segregacji śmieci.

– Teraz do roboty, Basiu. Wrzucaj swoje zabawki. Oddamy je komuś albo wyrzucimy na śmietnik.

Basia stanęła jak wryta. Wyrzucić jej zabawki?! Ukochane lalki i misie do plastikowego worka?!

– O nie, pani Królowno! Nigdy na to nie pozwolę. Moje zabawki są tylko moje i już. I zaczęła płakać, krzyczeć i tupać nogami.

W pewnej chwili królowna zniknęła. Basia leżała na dywanie, a dookoła niej porozrzucone zabawki. Dziewczynka sprzątnęła pokój. Mama wróciła do domu, a w drzwiach stanęła ciocia Zosia. Uśmiechnęła się i pochwaliła Basię za porządek w pokoju.

Od tej pory Basia sprząta swój pokój. Czasem tylko zastanawia się, czy królowna o oczach cioci Zosi była u niej naprawdę.

POŻEGNANIE

RODZICA Z DZIECKIEM

W PRZEDSZKOLU

BEZ POŚPIECHU, BEZ PRZEDŁUŻANIA

- Daj dziecku czas na spokojne przygotowanie się do wyjścia i rozmowę przed pożegnaniem. Nie poganiaj.
- Przed salą pożegnaj się z dzieckiem i przekazaj dziecko nauczycielowi. Nie stój w drzwiach, nie przeciągaj tego momentu, nie zaglądamy ukradkiem do sali.

RUTYNA, UMOWY, RYTM

- Wypracuj rytm, np.: trasa do przedszkola, rozmowa, pożegnanie, wejście do sali; odebranie dziecka np. po umówionym posiłku.
- Dotrzymuj umów, odbieraj dziecko o ustalonej porze.

POZYTYWNE KOMUNIKATY

- Uśmiechaj się, miej radosny i pewny głos, życzy dziecku miłej zabawy, dobrego dnia, miłego czasu z kolegami.
- Nie buduj strachu: *Nie bój się, Dasz radę, Poradzisz sobie, Nie płacz, Co, boisz się?, Przykro mi, ale musisz iść do przedszkola* - to buduje przekonanie, że dziecko będzie mierzyć się z czymś przykrym, niemiłym.

BĄDŹ CIERPLIWY I WRAŻLIWY

- Rozmawiaj z dzieckiem, buduj pozytywne nastawienie, dawaj czas, dużo uwagi.
- Nie strasz ("Jak nie wejdiesz do sali - zabieram misia"), nie dawaj kar ani nagród za pójście do przedszkola, za płacz.

WEJŚCIE DO SALI

- własnych nogach: niech dziecko chwyci nauczyciela za rękę, wejdzie do sali.
- Nie wnoś dziecka na rękach do sali: zrywanie dziecka z rąk rodzica to nic miłego dla dziecka, rodzica, a także dla nauczyciela.

ZAUFANIE

- Twoje dziecko jest w dobrych rękach!

JESIENNY KUJAWIACZEK

Słowa: Dorota Gellner Muzyka: Barbara Kolago

Jesienny kujawiaczek
na skakance z wiatru skacze,
płaszczyk ma w deszczowych kropkach,
daj mu uśmiech, gdy go spotkasz!

Kujawiak, kujawiaczek
la, la, la la, la,
la, la, la la, la.
Kujawiak, kujawiaczek
m - m - m...

Jesienny kujawiaczek z rudych liści ma
kubraczek,
czasem gwizdże, czasem dzwoni,
bukiet wrzosów trzyma w dłoni.

Kujawiak, kujawiaczek
la, la, la la, la,
la, la, la la, la.
Kujawiak, kujawiaczek
m - m - m...

Jesienny kujawiaczek
czasem w deszczu cicho płacze,
nieraz śmieje się do słońca
i orzechy z drzewa strąca.
Kujawiak, kujawiaczek...

ZABAWY NA JESIENNE WIECZORY

➤ **Rysunki z liści-** kolorowe liście zebrane podczas spaceru, zapewne pobudzą umysły małych artystów do działania. Każdy dostrzeże coś innego, niepowtarzalnego. Efekty pracy wzmocnią wiarę we własne możliwości i przyczynią się do uśmiechu na twarzy naszych pociech.

➤ **Korale z jarzębiny czy innych jesiennych skarbów-** w końcu najpiękniejsze klejnoty daje nam sama natura! Nawlekamy nitkę na igłę i nabijamy przygotowane ozdoby. Tak przygotowane korale nie tylko usprawnią motorykę, ale pozwolą rozpocząć dalszą zabawę w księżniczki.

➤ **Leśne zabawki-** nie ograniczajcie się do tradycyjnych zabawek z kasztanów. Puśćcie wodze wyobraźni i spróbujcie zrobić nietypowe zabawki.

„Pomóż mi zrobić to samemu”

M. Montessori

Jak wspierać samodzielność dziecka

- **ŚLUCHAĆ**, jeśli dziecko mówi „ja sam”, to **dać mu szansę** spróbować.
- **STOPNIOWAĆ TRUDNOŚĆ**, dążyć do tego, aby dziecko osiągnęło sukces.
- **NIE WYRĘCZAĆ**, jeśli dziecko jest w stanie wykonać daną czynność samodzielnie.
- **WSPIERAĆ I MOTYWOWAĆ** dziecko: „dasz radę”, „na pewno sobie poradzisz”, „uda Ci się”.
- Najwięksi **WROGOWIE SAMODZIELNOŚCI** to: niecierpliwość, zbytnia nerwowość, pośpiech i przesadna troskliwość.

PAMIĘTAMY

Dzieci, które są **samodzielne** lepiej radzą sobie w nowych sytuacjach, są **pewniejsze siebie** i mają **wyższe poczucie własnej wartości**.

